

1917-06-13

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 5 8 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9799>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ	ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ	ΥΠΕΥΘΙΝΟΣ ΙΔΙΟΤΗΤΗΣ ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ	ΕΤΟΣ ΙΒ'	ΑΡΙΘ. 582
Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ	ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ	ΓΡΑΦΕΙΑ	ΕΝ ΛΕΥΚΟΣΙΑΣ (Κύριον)	τῆ 13ῃ Ἰουνίου 1917.
Ετήσιος 100 Ἐτήσιος 50 Ἐτήσιος 25 Εξάμησιος 50 Ἐξάμησιος 25 Ἐξάμησιος 12		ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ. - Ἀγορὰ Κόικου Ἀριθ. 26.		

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΦΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΙΡΕΣΙΣ

Πᾶς Ἕλλην μετὰ πατριωτικῆς ἰδέης παρήκολούθησε καὶ παροικούθη τὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν τραγωδίαν ἣς διαρκεῖ ἤδη ἀπὸ δύο καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν μετὰ διαδοχικῶν ἐπεισοδίων μᾶλλον καὶ μᾶλλον τραγικῶν, ὧν τὸ τραγικώτατον ἐγένετο ἡ ἐκθρόνισις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ', καὶ πᾶς φέρεται ἔτι μῆπως ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς τραγωδίας ταύτης παρουσιάσῃ πολλὰ δεινότερα καὶ τραγικώτερα ἐπεισόδια, διότι ὁ Βενιζελισμὸς δὲν ἔχει ὅρια παραφορᾶς καὶ φανατισμοῦ, μὲν γὰρ προσομοιάζει τὰς δεινότητας ἐκείνας αἰρέσεις ἐν τῇ Βυζαντινῇ Αὐτοκρατορίᾳ, αἰεὶς συνεκλόνησαν ἐκ βάρων αὐτὴν προκαλέσαντες τὴν ἐπιδρομὴν ξένων καὶ βαρβάρων δυνάμεων, προσβληθήσασιν καὶ αὐταὶ ὅλας δυνάμεις εἰς τὴν κατάλυσιν τῆς ἐνδόξου καὶ μεγάλου Αὐτοκρατορίας, διότι ἦτο αὕτη ὁρθόδοξος.

Αἱ πολιτικαὶ φατρίαι, ἐφόσον περιορίζονται εἰς τὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας πορίζονται ἀπὸ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, εἶνε ἀξία παντὸς σεβασμοῦ καὶ τιμῆς, διότι ὑπεραμύνονται ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν ὡς θεωροῦσιν ἐπιφορεῖς εἰς τὴν χώραν. Ὅσοις δὲ φατρία τις, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἰδέας αὐτῆς διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων, καὶ προστρέχει εἰς τὴν βοήθειαν τῆν ἐπιβλασίων ξένων δυνάμεων εἰς τὴν ἰδίαν χώραν, τοῦτο ἀποτελεῖ ἀληθῆ προδοσίαν κατ' αὐτῆς, καὶ τοῦτο δυστυχῶς, ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν ἡ Βενιζελικὴ φατρία ἐν Ἑλλάδι.

Ἀγανάκτιον καὶ φρικτὴν αἰσθάνεται τις ἀνατρέχων εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὅτι παρουσιάζει τὴν εἰδεχθεῖσάν μορφήν φατρίας ἐξ ὅσων ποτὲ ἐδοκίμισαν καὶ ἐταλαιπώρησαν τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν κατὰ τὴν ἀρχαίαν, καὶ τὴν μέσην καὶ τὴν νεωτέραν περίοδον τοῦ ἔθνικου καὶ πολιτικοῦ βίου αὐτῆς. Ἀνὴρ εἶνε, ἀτυχῶς, πρωτοφανὴς ἐν τῇ ἔθνικῃ ἱστορίᾳ τῆς φυλῆς μας ἡ εἰδεχθεῖς μορφή τοῦ Βενιζελισμοῦ, διότι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πολλὰκις ἐδοκίμασθη καὶ ἐταλαιπώρηθη ὑπὸ τοιούτων φατριῶν.

Εἶνε γνωστὸν δὲ φατρία παράφοροι καὶ τυφλαὶ εἰς τὰς ἀρχαίας ἑλληνικὰς πολιτείας καὶ δὴ εἰς τὴν Σπάρτην καὶ τὰς Ἀθήνας, κατήγγελλον τὰς ἀντιθέτους ἰσχυρὰς φατρίαις οὐχὶ πλέον ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης ἀλλὰ πρὸς ξένους καὶ ἰσχυροὺς τῆς πολιτείας ἐχθρούς, προκαλοῦσαν τὴν ἐπιβασίαν καὶ βοήθειαν μάλιστα τὴν ἐπικρατήσαν αὐτῶν πρὸς ὁποδούλων τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος.

μετὰ τὴν καταγγελίαν κατέλευσαν νόκτα ἀνὰ ἐν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν πολεμικὴν καὶ ἀπεβίβασαν μιν ἀγῆμα, διὰ τὸ ἐξορῆσαι τὰς θύρας τῆς κυβερνητικῆς ἀποθήκης καὶ κατέστρεψαν τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποῦν ἀπεδέχθη δι' ἐξορῆσιν εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ἀκροῦς καὶ ὀλοοχερῶς ἀχρηστοῦ ἐξ ὑποβόρυχου. Ὅσοι λιμένες ἑλληνικοὶ θά ἐφαίνοντο χρήσιμοι εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς Συννενοήσεως, κατήγγελλοντο ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ ὡς κέντρα καὶ σταθμοὶ ὑποβρυχίων ἐχθρικών, καὶ ἐπικολούνη ἡ κατοχὴ τούτων ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων.

ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας κατέληθη ἡ Κέρκυρα, ἡ Κεφαλληνία, ἡ Λέσβος, ἡ Χίος καὶ ἡ Πέλοπος. Ἀνὴρ ἐδίωξαν καὶ πρὸ τῆς πλαστογραφίας καὶ παραχαράξεως ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας πρὸς ἐνοχοποιῶν ἀδῶν. Ἀνὴρ ἐληρονομήθη ἡ στυγερά σκυφαντία κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἑδδοῦ καὶ ἐροπλατοῦ κ. Καλημασιώτου, κατ' ἣν οὗτος ἐπροφύδατο δῆθεν καὶ ἐφωδίαζεν ὑποβόρυχα ἐχθρικά.

Ἐγένετο καὶ ὁικον ἔρευνα κατὰ Συμμαχικῶν δυνάμεων καὶ ἀποκαλύθη ἡ ἀλληλογραφία τοῦ κ. Καλημασιώτου καὶ μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφία δῆθεν μετὰ πρᾶκτορῶν Γερμανῶν καὶ Αὐστριακῶν ἢ γενομένη ὑπεροπὴ ἀνακρίσει ὑπὸ τῆς Συμμαχικῆς ἀστυνομίας ἀπέδειξε καὶ παραδέχθη τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην πλαστογραφημένην καὶ παρακαχαραγμένην (!) Σημειωτέον, δὲ οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἀνεκαλύθη κατασφύγιον ἐχθρικών ὑποβρυχίων εἰς ἑλληνικοὺς ἀιγαίους ἢ ἑρσοὺς ἢ νήσους, καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ χροῖον ἢ Ἀγγλικὴ πρεσβεία διὰ πάσαν τοιαύτην ἀνακάλυψιν εἶχε προκηρύξει ἀμοιβὴν £ 2,000, ὀλοκλήρῳ ὀμνηθῆν περιουσίαν διὰ τὸν πτωχὸν νησιωτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιτοῦτοις τὰ ἀρηθρὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τούτων δὲν ἦδελον ν' ἀποδώσω εἰς τὴν ἑλληνικὴν τοιοῦτων κατασφύγιων καὶ ἐφοδισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν μεγάλην πανουργίαν καὶ ἐπιτηδεύτητα τῶν Γερμανῶν. Παραμένει πάντοτε ἀληθὴς δι' ὅσακις ἐγένετο καταγγελία τοιαύτη ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ τύπου ἢ τοῦ κατὰ σύστημα σκυφαντικῆς Γραφείου τοῦ Τύπου Θεσσαλονίκης ἐγένετο καὶ ἡ κατοχὴ ἐπικρατοῦσιν ὁμηλοῦν τῶν ἑλληνικῶν ἀκτικῶν ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ ἡ Λησιωτικὴ Ἑλλάς ταχέως ἀπέβη ὑποχέριος τοῦτον καὶ παρεσκευάσθη ὡς Βενιζελικὴ κατὰ τὸν καθεστῶτον οὐσίας.

Κατὰ τὴν Βενιζελικὴν ἀντιλήψιν, ἡ Ἑλλάς ἀφείκεν εἰς γὰντα κίνδυνον νὰ ἐκτεθῆ χάριν τῶν Συμμάχων. Οἱ Σέρβοι τὴν παρὰ τὴν Κέρκυραν νηοῦσα Βίδον ἐπὶ ἀνῶσασαν ἡ Νήσον θανάτου διότι κατὰ μυριάδας ἐτάφησαν ἐκεῖ τὰ Σερβικὰ θύματα τοῦ ἐξανθηματικοῦ τύπου. Τὸν φεβρουάριον τοῦτον διεδρον ἔχουσα δὲ ἡ Ἑλλ. Κυβερνησις ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ μέσου τῆς Ἑλλάδος διάβασιν τῶν Σερβικῶν στρατευμάτων εἰς Μακεδονίαν, καὶ τὴν πατριωτικὴν καὶ προνοητικὴν ταύτην πολιτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνησιος ὁ ἄγχιος Βενιζελισμὸς ἐχαρακτήρισε καὶ κατήγγελεν ὡς ἐχθρότητα κατὰ τῶν Συμμάχων. Ἐπιτοῦτοις ὁ Σερβικὸς στρατὸς διεβιβάσθη ὡς διὰ θαλάσσης εἰς Μακεδονίαν, ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης τοῦ ἀγῶνος τῶν Συμμάχων καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐβάρθη ἐπὶ μεγίστης συμφροῦς. Τριακοσίας χιλιάδας Σέρβους ἐρόνυσεν ὁ ἐξανθηματικὸς τύπος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Σέρβου Καθηγητοῦ κ. Ποπόβιτς, καὶ εἰς τηλικούτων κίνδυνον ἦθελε νὰ ἐκθέσῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀπαίσιος Βενιζελισμὸς, ἵνα γένηται ἄριστος εἰς τὴν Συννενοήσαν χωρὶς οὐδὸλος νὰ ἀπαλήσῃ αὐτήν. Ἡ σκυφαντία περὶ ἐφοδισμοῦ ὑποβρυχίων ἐν Ἑλλάδι οὐδεμίαν ἠδυνήθη ν' ἀποκαλύψῃ περιπτῶν, εἰδικῶν, ἀλλὰ ἀπολύτως ὑπῆρχεν ἀβασίμος, διότι ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Ἀνατολ. Μεσογείου ἀπειρομυγεῖσας ἐκτείνοντο αἱ ἀκταὶ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας διπλῶς τὰ Γερμανικὰ ὑποβόρυχα ἠδύναντο νὰ ἐφοδιάζονται ἀσφαλῶς καὶ ἀδεῶς, ἐν ᾧ ἐν Ἑλλάδι ἀγροῦνοι ἐκτείνοντο οἱ ἀλλοῖς καὶ οἱ νησιῶται διὰ τὴν γενναίαν ἀμοιβὴν καὶ αἱ σωματικαὶ ναυτικαὶ δυνάμεις ἐπηγούνηον εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Τουρκικοὺς καὶ Βουλγαρικοὺς ἀιγαίους. Ἡ σκυφαντία κατὰ τῆς Ἑλπισιῶν Ἑλλάδος ἐχαινεύετο ἐσοκμεμένους ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ ἵνα ἐξυγεῖρη τὴν κοινήν γνώμην τῶν λαῶν τῶν Συμμάχων Ἀναμίσεων κατ' αὐτῆς καὶ ἐπιτραπῆ πίσσα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καταπέσει καὶ διὰ τῆς βίας ἐν ἀνάγκῃ ἐπιβολῇ αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν, χωρὶς ν' ἀναλογίζηται ἢ πανώλεθρος φατρία ἵνα ἐξβιάσθῃ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσείας βαθὴν καὶ ἀσβεστον μισσηλιτισμόν. Ὁ Βενιζελισμὸς ἂν ὑπῆρξε μετὰ πεισμάτων ἀμύλων καὶ τυφλῶς πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπεδείξατο οὐτανικὴν ἐπίνοιαν περὶ πάσαν σκευωρίαν καὶ διαβολὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπισύρων κατ' αὐτῆς τὴν ἀδιύλλακτον ἐχθρότητα τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνησιων καὶ τῶν λαῶν αὐτῶν καὶ περὶ τούτων θὰ διαλάθωμεν ἐφεξῆς, διότι αὐτὰ ἐπιτοῦτοις τῆς Ἑλλάδος τῶν μεγάλων καὶ πολλῶν ἀγαθῶν τῆς οὐδοτερότητος καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς πάθος τῆς γνώσεως ταλαιπωρίας καὶ συμφροῦς.

ΠΟΙΑ Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Διαλογιζομένη καὶ ἀναζητοῦσα τὴν περιγραφήν καὶ παράστασιν ἀληθοῦς οἰκοδομοῦ, οὗς διέτρεξε ἀνίγκη ἐν τῇ φυλῇ μας, ἀνεπέδησα τὴν ὄρασαν καὶ σεμνὴν ταύτην εἰκόνα ἀπὸ τοῦ ἔστυφωτος ἐν τῇ Οἰκονομικῇ του. Ἄγχιον ἂν εἴς τὰ Παρθενάγωγια διδασκῆται ὁ Οἰκονομικὸς οὗτος τῆς Ἀττικῆς μελίσσης, ὡς καλοῦται τὸν ἔστυφωτον, καὶ ἂν κατὰ κῆρον ἐπιβάλλωσιν εἰς τὰς μαθητῆρας τῶν ἀνωτέρων τάξεων τὴν ἐκμάθησιν καὶ ἀποστήθισιν εἰ δυνατόν τοῦ Ζ. Κεφαλαίου, ἀποκειμένου τοῦ λόγου περὶ τῶν κατ' οἶκον ἐνασχολήσεων τῆς γοναίας Ἐπίκουρον ἐνομιμασμένους παρὰ τὸν ἀντίμαστον ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῶν φάτων ἀναγνωστῶν δὲν ἠρηχίαν νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ἐν λόγῳ Κεφάλαιον Ζ', τερπνὴν δὲ ἀνάμνησιν τῶν ὁραίων μαθητικῶν μελετῶν δι' ὅσας ἐτυχον εὐκαιρίας τοιαύτης. Παισιότατος ὁ Σωκράτης συναντῶν Ἰσχυμάχον τινὰ τῶν εὐπόρων Ἀθηναίων ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ συνάπτει διάλογον μετ' αὐτοῦ, εἰς δὲν παρῆται ἀφορμὴν ἢ βεβαίως τοῦ Ἰσχυμάχου εἶναι αὐτὸς οὐδὸλος διατρέφει ἐν τῷ οἴκῳ, διότι τὰ ἐν τῇ οἴκῳ εἶνε πάνυ ἱκανὴ νὰ διοικῆ ἡ γυνὴ του.

Φαίνεται δὲ καὶ τότε θὰ ἐπαίνων αἱ ἱκαναὶ οἰκοδόμοισιν, δι' ὅ καὶ ὁ Σωκράτης μετὰ πολλοῦ διαφροῦτος διερωτᾷ τὸν Ἰσχυμάχον. Ἐν αὐτῷ ἐξεπαιδεύσασιν τὴν γυναικα ὅπως νὰ ἴηε οὐα πρὸς νὰ ἦ, νῆ, ἢ ἐλαβε αὐτὴν παρὰ τοῦ πατρός καὶ ἦτο μιστὸς γνωρίζουσαν νὰ διοικῆ τὰ προσηκόντα εἰς αὐτήν. Καὶ τὴ γνοῦσιν, ὁ Σωκράτης, παρῆτορον αὐτῆν, ἀπαντᾷ ὁ Ἰσχυμάχος, ἀφοῦ δὲν εἶχε ἀκόμη δεκαπενταετη ἡλικίαν, ὅτε ἦλθε πρὸς ἐμὲ, τὸν πρότερον δὲ χρόνον ἔξη ὑπὸ πολλῆς ἐπιμελείας, ὅπως πλεῖν μὲν ἐλάτιστα, νὰ ἀκούη ἐλάτιστα καὶ ἐλάτιστα νὰ ἴηε. Ἀνὴρ οὐ φαίνεται ἀρετὸν εἶναι ἴλθε γνωρίζουσα μόνον τὸ νὰ λίσθη ὄρα καὶ νὰ παρασκευάζῃ ἡμίονον καὶ νὰ ἔχη ἰδέα πὸς δίδονται εἰς τὰς θεραπείας τὰ ἔργα τῆς ἐπιτοῦτος. Ἐπειδὴ τὰ τοῦ μαγεῖριου ἴλθε γνωρίζουσα πάνυ κηλὸς πεπειδευμένη, τὸ ὅποσον εἶνε μέγιστον κατ' ἐμὲ παιδὸν μα διὰ τὸν ἀνδρα καὶ τὴν γυναῖκα. Καὶ τίλα, ἔρωτά, τὸν Ἰσχυμάχον, ὁ Σωκράτης, οὐ ἐξεπαιδεύσασιν τὴν γυναικα ὅπως νὰ ἴηε ἱκανὴ νὰ ἐπιμελήται ὅσον προσήκει. Ὁχι, μὲν τὸν Δία, λέγει ὁ Ἰσχυμάχος, εἰμὴ ἀφοῦ ἐδύσα καὶ ἠρῆθην εἰς τὸν Θεόν καὶ ἔγω γὰ ἐπιτοῦτος διδασκῶν καὶ ἐκείνη νὰ μνησθῆν τὰ βέλιστα δι' ἀμφοτέροισ. Καὶ ἡ γυνὴ πολλὰ ὑπασχέται πρὸς τοὺς θεοὺς νὰ γίνῃ οὐα πρὸς τὸν ἀνδρα, καὶ ἦτο κατὰ τὸν ἔθῳ δὲν θὰ ἡμέλει τῶν διδασκαλιῶν.

Ἀφοῦ ἐγένετο χειροσῆθῃ καὶ ἐξηρωσθῆ ὡστε νὰ διαλύσῃ, τὴν ἠρωτίσασιν οὗτος ποσ. Εἰπέ μοι, ὦ γύναι, κατενόησας τίνας ἐνεκα ἐγὼ αὐ ἐλαβὼν καὶ οἱ γονεῖς σου σὲ ἐδύσαν εἰς ἐμὲ, ἀσπῆκόμενος δὲ ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ οἱ γονεῖς σου ὡστε σοὶ τίνα θὰ ἐλαμψάνομεν κηλίστον συμπεριτοῦν τοῦ οἴκου καὶ τῶν τέκνων καὶ ἐγὼ ἐξέλεξα σὲ καὶ οἱ γονεῖ, σου ἐμὲ. Ἄν ποτε ὁ Θεὸς δώσῃ τέκνα εἰς ἡμᾶς, τότε θὰ σκεψόμεν περὶ οὐτῶν πὸς τὰ περὶ δούλοισιν αὐτῶν ὡ, κηλίστα, διὰ τὸν ὅτι εἶνε κοινὸν ἀρῶν εἰς ἡμᾶς, νὰ ἔχωμεν τοὺς ἀφύσους συμμίχους καὶ γηροκόμους τῶρα ὁ οἶκος οὗτος εἶνε κοινὸς εἰς ἡμᾶς. Διότι καὶ ἐγὼ πάντα

ἔγω ἐκφοῖ εἰς τὸ κοινὸν καὶ οὐ δσα ἔφερες πάντα κατέθῃρας εἰς τὸ κοινὸν, καὶ δὲν πρέπει νὰ διολογώμεν ποῖος εἶ ἡμῶν ἔχει συμβῆσαι πλεῖστον τὸν ἀριμόν, ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ γνωρίζωμεν κηλὸς, δὲ ὅστις ἐκ τῶν δύο εἶνε κηλῆτερος σύμφροτος, αὐτὸς καὶ συμβῆσαι τὰ πλεῖστος ἔβια. Καὶ ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἰσχυμάχον. Τὴ θὰ ἠδυνήσαν ἐγὼ νὰ συμπερῶ μετὰ σοῦ, ποια εἶνε ἡ ἐδύμις μου; Εἰς οὐ εἶνε πάντα ταῦτα, ἐμοῦ δὲ εἶνε, μοι εἶπεν ἡ μήτηρ μου, νὰ σσυφρῶ. Ναι, μὲ τὸν Δία, ἀπαντᾷ ὁ Ἰσχυμάχος, καὶ εἰς ἐμὲ τοῦτο εἶπεν ὁ πατήρ μου. Ἄλλ' ἵπουν σσυφρῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶνε ὅπως οὗτοι πρᾶτται, πὸς καὶ τὰ ὑπάρχοντα θὰ ἔχωσιν ὡ; κηλίστα, καὶ δσα ἴλλα πλεῖστα θὰ προσέγνωνται ἐκ τοῦ κηλοῦ καὶ δικαίου. Καὶ τὴ νομίζεις δὲ πρᾶττοισα ἐγὼ, λέγει ἡ γυνὴ, θὰ σσυφρῶν τὸν οἶκον; Ὅσα οἱ Θεοὶ ἐλάσαν νὰ δύνασαι, λέγει ὁ Ἰσχυμάχος, καὶ δσα ὁ νόμος συνεπαίει, ταῦτα πρᾶτταίει νὰ πρᾶτῃς ὡς κηλίστα. Καὶ τίνα εἶνε ταῦτα, ἔρωτά ἡ γυνὴ. Νομίζω δὲ εἶνε οὐχὶ τὰ ἐλατῆστον ἔβια, ἀπαντᾷ ὁ Ἰσχυμάχος, ἂν μὴ καὶ ἡ ἡμερῶν μελίσσα εἰς τὸ σμῆνος ἐπισταθῆ εἰς ἔργα ἐλατῆστον ἔβια. Μοι φαίνεται, ὦ γύναι, δὲ ἡ Θεοὶ πολὺ ἐσοκμεμένους μελίσσα σσυφρῶν τὸ ζῆγιος τοῦτο, τὸ ὅποσον καλεῖται ἄρεν καὶ θῆλυ, ὅπως ἴηε ὡφε- κηλίστων εἰς αὐτὸ εἰς τὴν σσυφρῶσιν. Πρᾶτον μὲν ὅπως μὴ ἐκλίπωσι τὰ γέννη τῶν ζῶων ὑπάρχει τὸ ζῆγιος ὡν τεκνοποιεῖται, ἔπειτα ἵνα ἔβιοσι γηροκόμους, καὶ ἡ διαίτα, ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, δὲν εἶνε ὅπως τῶν κτηνῶν εἰς τὸ ὑπαίθρον, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκη σσυφρῶν, καὶ ἐπιτοῦτος καὶ τὰ κηλοῦν πάντα εἶνε ἐπάναγες νὰ σσυφρῶνται καὶ ἡ παιδοτροφία τῶν νεογνῶν ὑπὸ στήθῃν πρέπει νὰ γένηται, καὶ ἀμφοτέροισ ταῦτα ἔχουσαν ἀνάγκην ἐργασίας καὶ ἐπιμελείας τὰ τε ἔνδον καὶ τὰ ἔξω, καὶ τὴν φύσιν ὁ θεὸς παρεσκευάσας τὴν μὲν τῆς γοναίας διὰ τὰ οἰκιακὰ ἔργα καὶ ἐπιμελήματα, τὴν δὲ τοῦ ἀνδρός διὰ τὰ ἔξωτερικὰ ἔργα καὶ ἐπιμελήματα.

Ἐλάσας τὴν γυναικα καὶ προστάει τὴν ἐκτροφὴν τῶν νεογνῶν τέκνων καὶ μετέδοκε διὰ τοῦτο εἰς αὐτὴν τὴν σσυφρῶν μεγαλειτέραν ἢ εἰς τὸν ἀνδρα. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν γυναικα προστάειν ὁ Θεὸς καὶ τὴν φύλαξιν τῶν εἰσοκμεζόμενων εἰς τὸν οἶκον καὶ πρὸς τὴν φύλαξιν δὲν εἶνε χειρότερον νὰ ἴηε δελη ἢ ψυχή, πλεῖστον μέρος τῆς δειλίας μετέδοκεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γυναικα εἰς τὸν ἀνδρα. Γνωρίζων δὲ ὁ Θεὸς δὲ τὰ γὰρ ἀνάγκη νὰ βοηθῆσθ, ἐγὼ τὴν ἀδικίαν τὸν ἔχοντα τὰ ἔξωτερικὰ ἔργα, εἰς τοῦτον μετέδοκε πλεῖστορον θάρρος. Ὅτι δὲ ἀμφοτέροισ πρέπει, νὰ δίδωσι καὶ νὰ λαμβάνωσιν, ἴσην εἰς ἀμφοτέροισ ἔδοκε τὴν μνήμην καὶ τὴν ἐπιμελείαν, ὡστε νὰ μὴ ἔχη τις νὰ διακρίνη ποῖον γένος τὸ θῆλυ ἢ τὸ ἀρρεν πλεονεκτεῖ περὶ ταῦτα. Καὶ τὸ νὰ ἴηε ἐγκρατεῖς δι' ὅσα πρέπει κατέθεσεν εἰς τὸ μέσον ὁ Θεὸς δι' ἀμφοτέροισ, καὶ ἔδοκεν ἐξουσίαν ὅπως ὅστις εἶνε κηλῆτερος εἴη ὁ ἀτῆρ εἴτε ἡ γυνὴ οὗτος καὶ νὰ φέρῃ περισσότερον ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦτου. Ἐπειδὴ δὲ ἔχουσι πλεῖστον ἀμφοτέροισ πρὸς πάντα τὰ ἴδια, διὰ τοῦτο καὶ ἔχουσαν ἀνάγκην ἀλλήλων καὶ τὸ ζῆγιος ἔβιαται ὡφελεμῆτερον εἰς αὐτὰ, δσα ἐλλείπουσιν ἀπὸ τοῦ ἐνός δύνανται τὸ φέρων.

Ταῦτα, ὦ γύναι, γνωρίζοντες ἔσσυφρῶνται ν' ὁ θεὸς εἰς ἔκαστον δὲ ἡμῶν, πρέπει νὰ προσπαθώμεν ὅπως ὡς κηλίστα ἐκτελώμεν τὰ πρᾶποντα δι' ἔκαστον συνεπαίει δὲ καὶ ὁ νόμος αὐτὰ, ὅστις οὐτεγγυῖαι ἀνδρα

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΤΟΥ

Επί μη ταχέως απωλόμαθα ούκ αν εσώθημεν (Πολύβ)

Ο άπαισιος Βενιζελισμός κατά την τελευταία φάση του (εχόμεθα να ήνε ή τελευταία και το τέρμα του το εινε πολυμορφωτάτων) παρουσιάζει έντονότερα τα συμπτώματα προσωπικού και εθνικού έκφυλισμού.

Μ. Βρετανίαν, πρέπει να είναι δόγμα πίστεως πολιτικής και εθνικής διὰ τὸν πολιτικὸν διασπαρμένον ἐπὶ Ἑλληνισμῶν. Σατανικωτέρων ἐμπνευσιν και ὁ χειριστος έκφυλισμός ἐν ἤτο δυνατόν να ἐμβάλῃ εἰς τὴν μάλλον πεπρωμένην ψυχῆν, διότι ἐπιδικαται οὗτο οὐ μόνον ἡ πολιτικὴ και εθνικὴ ὑποδούλωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀλλὰ και ἡ ἐξάλειψις ἀπὸ τῆς εθνικῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάσης ἀναμνήσεως και παντὸς δεσμοῦ πρὸς τὰ μεγάλα και ὑψηλά και εὐγενῆ ἰδεώδη του, τὰ ἀρχαίως συνδεδεμένα μετὰ τοῦ θεομοῦ τῆς Ἑλλῆν. δυναστείας.

Ο Βενιζελισμός παρουσιάζει μάλλον τὴν κατάπτωσιν και τὴν έκφυλισμὸν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ρωμαϊκῆς ἢ Ἑλλάδος κυριαρχίας, καθ' ἣν κατήντησεν ἡ έκπερρωλιωμένη μερὶς τούτων να διαφῆ τὴν ζήνην ἐπὶ τῆς χώρας κυριαρχίας, τὴν Ρωμαϊκῆς, ὡς σφαιρῆσαν αὐτῆς και τὸ κακοήθως τοῦτο δόγμα κατὰ τὸν σύγχρονον ιστορικὸν Πολύβιον διέτυπωσαν ὡς ἐξῆς:

α. Εἰς μη ταχέως απωλόμαθα ούκ αν εσώθημεν.

Και ἐγράφη πολλὰκις εἰς τὰ Βενιζελικά κουρελλόχαρτα και διαλαλήθη ὑπὸ τοῦ ἀπεισάρχου τοῦ δόγμα ὅτι ἡ Ἑλλάς πρέπει ν' ἀπωλειώσθῃ ἐνα σωθῆ. και μετὰ πατριωτικῆς ὀνύνης πᾶς Ἑλλῆν παρακολουθεῖ τὴν έκπερρωμένην ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ζενοκρατίαν τῆ προτροπῆς και συμπαθείης τῆς Βενιζελικῆς φάρας. Ο Ὀλυμπος ἐχέσασεν τὸν Κίσαβρον ὡς Κονιαροπατημὸν και σήμερον και ὁ Ὀλυμπος και ἡ Ἑλλάς πάσα πατοῦται ὑπὸ Σενεγαλιῶν, Ἀλγερινῶν, Μαρικινῶν, Γαούρας, Νεοζηλανθῶν και παντὸς ἄλλου φύλου, τοῦς ἑποιοῦς ἡ φάρα διακηρύττει και χαίρειται ὡς σωτήρας τῆς Ἑλλάδος (!)

Ὀδύνα πλέον λαυθάνει σήμερον, εἰμὶ τοῦς ἐκουσῶς τυφλωθέντες, ποῦ τείνει ὁ έκφυλισμὸς και καταστροφωθεῖς Βενιζελισμός. Ὀμίλει οὗτος ἀκόμη περὶ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπάγεται παντοία ἐνα φύλα πρὸς ὑποαγήνη τῆς Ἑλλάδος και μηχανάται τὴν κατάλυσιν τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας διὰ δυνάμειν έκωτερικῶν.

Τούτο ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν, τὴν θλιβερὰν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ πρωτεύουσα τῆς Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας διέτρεχε τὸν μέγιστον κίνδυνον και ὁ θεσμομανεῖς ἐντὸς τῶν πολιορκουμένων τειχῶν διεμάχοντο περὶ προλήψεων και δεσποτισμῶν κατὰ τοῦτο δμως ὁ περιήγον οὗτοι τῆς σημερινῆς Βενιζελικῆς φάρας οὗτις δὲν ἐπρόσθεσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, τοῦδ' ἕπερ ἡ ἱστορία μετὰ τιμῆς ἀναγνωρίζει εἰς αὐτοῦς.

Ὁ μάρτυς και ἥρωας Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ΙΑ' ὁ Παλαιολόγος ἐπέσεν ἠρωικῶς πρὸς τῆς Ὑλῆς τοῦ Ρωμαῖοῦ μετὰ τὴν παρηγορίαν ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν ἐπρόδθη, και ἀληθῶς ἡ Κερκοπούλη δι' ἣς εἰσῆλθασαν λάθρα οἱ Γενταῖοι ἐχε λησμονηθῆ ὀνοικτῆ, δὲν ἠνευχθῆ δμως διὰ προσδοκίας, ἐν ᾧ ἡ Βενιζελικὴ φάρα παραβλεπὶ τὰ πάντα εἰς τὴν διακρίσιν τῶν ζῶων και τῆς Ἑλλάδα λιμώτουςσαν και δεδεμένην εἰς αὐτοῦς.

Ὁ Γερακιῆς Αἰμπεράκης κατὰ τὸν πόλεμον μετὰ τῆς Ἑνετῶν και Τούρκων τῷ 1691 συνετέθη μετὰ τούρκων και στυματίζεται διὰ τοῦτο ὑπὸ τινῶν ὡς προδότης ἐν ᾧ και αὐτοῦ ν' ἀμφιβάλῃ ἀν ἤτο προτιμότερα ἡ Ἑνετικὴ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας.

Πῶς δμως πρέπει να χαρακτηρισθῶν ἕκαστος οὕτως πλῆττουσὶ τὴν νεωτέραν ἐνδοξὴν Ἑλληνικὴν δυναστείαν και ἐπάγονται κατὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ζῆνας ἐνδραμεινα σωφρονισμὸν αὐτῆν ἄκουσιν εἰς ὀδύθρον πόλεμον ἐπὶ μεγίστῳ κίνδυνῳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Ἄλλὰ και τούτων πολλὰ γέροντα μηχανάται και σκευεται ὁ ἀνόσιος Βενιζελισμός κατὰ τῆς ὑποστάσεως αὐτῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἡγέτης τῶν συντηρητῶν, ἐν Ἀγγλίᾳ κ. Μπῆνσον— Λα διεκρήθη πρὸς τινος εἰς ἡ Βασιλεία εἰνε ὁ ἀποχρονισμὸς αἰθῆς τῆς Βρεταν. αὐτοκρατορίας και ἀν τοῦτο εἰνε ἀληθῆς διὰ τὴν κοσμοκράτειραν

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Τὴν π. Κυριακὴν κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἐτελέσθη ἡ Σχολικὴ εορτὴ τοῦ Παρθενωαγωγείου κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἀγ. Ἀντωνίου διατελοῦντος ὑπὸ τὴν ἐσδοσμοωτάτην διευθύνουσιν τῆς εὐπαιδευτοῦ Δεσποτῆδος Χαριτῆνος Χατζηγαβριήλ.

Ἀπὸ ἐτῶν εἰνε ἤδη γνωστὴ ἡ ἐξάρτος ἐν τῷ Παρθενωαγωγείῳ τούτῳ ἐργασία και αἱ κατὰ τὴν εορτὴν ταύτην γινόμενα ἐπιδείξεις περιοσῶς κατέδειξαν ὅτι ἐξακολουθεῖ αὐτὴ μετ' ἀδιαπτώτου ζήλου.

Μετὰ τὴν νενομομένην λογοδοσίαν ὑπὸ τῆς διευθύνουσιν αἱ μαθητῆρια ἐκ πασῶν τῶν τάξεων και πάσης ἡλικίας ἐτελέσαν ὁ παραγγελλας, ὡν ἡ ἐκλογή ἐβρήθη ἴλιαν περιεκομμένη και σκόπιμος διότι τὰ θέματα τούτων ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ἑλλην. ἀγωγήν και μέρωσιν αὐτῶν, ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτῶν, ὡς πάντοτε ἐν τῷ Παρθενωαγωγείῳ τούτῳ, κατέδειξεν ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἐχει ἀποκοραμισθῆ ἀπ' αὐτοῦ ὁ παπαγαλαμῶς, ἡ μηχανικὴ και ἀουειθῆτος μάθησις, ἡτις ἀποταλεῖ τὴν πλῆγην τῆς κορασιακῆς παιδεύσεως.

Πάντα σχεδὸν τὰ κορόσια ἐβρήθησαν διὰ και ἠνθόνου και συνηθάνοντο δσα ἐλεγον και ἀπηγγέλλον και τινὰ τούτων ἐπαθαίνοντο μέχρι δακρύων, και ἡ στάσις και τὸ θάρος, και αἱ χειρονομίαι και ἡ ἐκφρασις δὴν θὰ ἦσαν ζηλευτὰ εἰς κόρας μεγαλοπόλεων και τῶν ἀνωτάτων κοινωνικῶν τάξεων.

Μαγνυρόμεθα ὅλον τὸ παρραστὰν εἰς τὴν εορτὴν ταύτην πολυληθῆσσαν, ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησε μέχρι τέλους μετὰ προσοχῆς ἐνισταμένης και κατεχειροκρότησιν εἰλικρινῶς εἰς εἰς τὴν ἐξίτι. διευθύνων και τὸ φιλότιμον διδασκικὸν προσωπικὸν αὐτοῦ.

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὴν μ. μ. τῆς π. Κυριακῆς ἐγένετο αἱ ἐπιδείξεις τοῦ Ἐπαγγελαμικοῦ Τμήματος τοῦ Παρθενωαγωγείου Φανερωμένης, διατελοῦντος ὑπὸ τὴν ἄμμοσιν διευθύνων τῆς ἀξίτου. Δεσποτῆδος Μαριῶς Η. Περούδου, πινυχοῦρου διδασκαλοσῆς και ὡς ὑποτρόφου τῆς Βιτωκριανῆς ὑποτροφίας οπουδασοῦς τὰ οἰκοκυρικὰ πάντα ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἀνυπῶς οὐδεμῖα ὑπὸ τῶν ἀρμοδιῶν ἐχε ληφθῆ πρόνοια ὑπὲρ τῆς εὐκοσμίας και τᾶξεως ἐν τῇ αἰθούσῃ, και αἱ ἐπιδείξεις ἐγένοντο ἐν μέσῳ συρφετιώδους ἀταξίας και θορύβου τῶν ἀγνῶν και τῶν τριῶν.

Ἐν μέσῳ τούτου περιβάλλοντος αἱ μαθητῆρια τοῦ Διδασκαλεῖου και αἱ τοῦ Ἐπαγγελαμικοῦ τμήματος ἐτελέσαν ἐπιδείξεις κοπικῆς και ραπτικῆς ἐξωτερικῶν γυναικῶν ἐνδραμῶν και πιλοποιίας, μετ' ἱκανῆς εὐχερίας και ἐπιτυχίας ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῶν εἰδικῶν διδασκαλοσῶν Διδῶν Ναυοικῆς Χριστοφίδου και Ἀλεξάνδρου Λιαοῦδου.

Οἰκοκυρικὰ.

Ἐν τῷ μετὰ τὸν διάφορον μαθητῆρια ἐτετέλεον ὑπὸ τὴν ἐπιπείαν τῆς ἀξίτου. Ἀνδῶν Μαρίας Περούδου διάφορα ἐργα οἰκοκυρικὰ.

Πλῆθος ἀποροροῦχων, δαντέλας, σιδήρωμα κεντήματος, καθαρῶς μαχαιριῶν, περονίων και κοχλιαρίων, μεταφορὰ ἀσθενῶς, ἀλλαγὴ κίνουοκτασιῶν.

Ἐὰ τῆς γαστρος.

Παγωτῶν, κεφαλακί με ἀσπρον σάλιαν, κροκέτις, πιλοκτακίαι, κέικ σοκολάτας, κέικ ἰαλοῦν, ἰρλανδικὸν γαζῆ (Irish Stew),

μακαρόνια φρούτων Dinner rolls, διατήσεως κρέατος, αἰγῶν (κατὰ δύο τρώπους.)

Τὰ δευτεροεῖνα δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐν τῇ Ἐπαγγελαμικῇ Σχολῇ εἰνε τὰ ἐξῆς:

Οἰκοκυρικὰ. Σάρωμα και ἐσοκονισμα οἰκίας και ἐπιπλῶν. Καθαρισμός ἐσοκονικῶν. Παρασκευὴ σκευασίας πρὸς καθαρισμὸν και διατήρησιν ἐπιπλῶν. Καθαρισμός ἀνεκμενῶν ἐξ ὀρεχάκιου.—Καθαρισμός και στίλβωσις μαχαιριῶν, περονίων, κοχλιαρίων.—Καθαρισμός σιδήρῳ, ἐστίας.

Ἐπαγγελαμικὴ. Διαμεισμός Κρέατος.—Κρέας βραστῶν, γαζῆ, ψηστῶν.—διάφορα εἶδη σάλτσας.—Κεφαλακί βραστῶν.—Λαχανικὰ βραστῶν.—Κροκέτις, μακαρόνια φρούτων.—Μαγιονέζ.—(cheese strais)—διάφορα εἶδη κέικ.—Dinner rolls.—Fruit tart.—Jam tart.—Lemon cheese.—Πιλοκτακίαι.—Κροκέτις, παγωτᾶ.—Διατήρησις διαφόρων τροφίμων (κρέατος, ὀνῶν κ. ἄ.)

Ἑλληνοετικὴ. Πλῆθος ἀποροροῦχων, μαλλίνων, μεταξωτῶν, πασομάων κ. ἄ.—Σιδήρωμα και στίλβωσις περιπλῶν, ἀποροροῦχων και διαφόρων ἄλλων ὄργανων.—Πλῆθος αἰσθηρωμα δαντέλας, κεντήματος κ. ἄ.—Διάφορα εἶδη κοικλικῶν σιδήρωματων (rumping), σιδήρωμα και δίσκομα χειρομάκτων, καθαρισμός σιδήρου.

Νοσηλευτικὴ και πρώται βοήθεια. Περιθαλψῆ ἀσθενῶς, δοματίου ἀσθενῶς, ἄλλοιᾳ σινδῶν ἀσθενῶς.—Διάφορα εἶδη ἐπιδείξεων.—Μετακόμισις ἀσθενῶς ἐκ τοῦ τόπου τοῦ διστήριματος.—Θεραπεία, ἐγκυμῶσις, ἐξαρθρῶσεων, δηγμάτων.—Πρωτοίησις δηλητηριασθέντος, λιποθυμῆσις, αἰμορροαγῆσις.

Ἐπιθεωροτικῆς ἐσωτερικῶν και ἐξωτερικῶν ἐνδραμῶν, περικνημῶν κ. ἄ.

Κόσμη και ραφῆ ἐσωτερικῶν ἐνδραμῶν. Οἰκιακὴ ραπτικὴ, Τορῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τῆς τῆς Δος Μαριῶς Η. Περούδου. Ραφῆ ἐξωτερικῶν ἐνδραμῶν θεωρητικῶς και πρακτικῶς ὑπὸ τῆς Δος Ναυοικῆς Χριστοφίδου.

Ἐπιθεωροτῆς και ἀνοσοκτα ὑπὸ τῆς Δος Ἀλεξάνδρου Λιαοῦδου.

ΕΣΟΔΑΙ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Τὴν π. Πέμπτην ἐγένετο ψηφοφορία ἐν Λευκωσίᾳ πρὸς ἐκλογὴν Σχολ. Ἐπιτροπέας, παρετηρήθη δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πολὺ ζῆλον ὄσον και ἐγενεῖς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, διότι ἐκ 1800 ψηφοφόρων προσήλθον εἰς τὰς κάλπας 1050, ὅσοι οὐδέποτε πρότερον, ἡ ψηφοφορία δὲ διεξήχθη μετὰ παραδειγματικῆς εὐκοσμίας και εὐπρεπείας.

Ἡ ψηφοφορία ἐπερατώθη τῇ 6 μ. μ. και ἡ διαλογή ἐγένετο τῇ 11 π. μ. τῆς ἐποσῆς ἡτις εἰδειξε τὰ ἐπόμενα ἀποτελέσματα:

Table with 2 columns: Name and Votes. Includes Aristod. Φανιῶς (719), Δ. Χ. Σεβέρης (717), Ν. Καταλᾶνος (658), Μ. Σκουφαρίδης (629), Ν. Δέρβης (610), Α. Ατασίδης (588), Χρ. Καλαβρῆς (581), Ν. Γ. Ἰακωβίδης (580), Ι. Μιχαηλῆς (492), Ι. Νικολαΐδης (480).

Τούτων οἱ ἐπτά πρώτοι πλειοψηφόντες ἀποτελοῦσι τὴν Σχολ. Ἐπιτροπέαν διὰ τὴν διετίαν 1917-19.

Ἐν Ἀράρκατῃ ἡ Σχολ. Ἐπιτροπέα ἀνευ ψηφοφορίας ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ἀντ. Γραμμενοπούλου, Μενδῆ, Εὐσταθίου, ὡς Ταμίου, Ὁδ. Εὐρυβιδῆ, ὡς Γραμματέως, Γ. Ἀραδίππου, Χρ. Καλλῆου, Γ. Ν. Δημητρίου και Θεοχ. Μαραθεῖτου.

Ἐν Βαρσοβίᾳ εἰς ψηφοφορίας ἀνεδείχθησαν Σχολ. Ἐπιτροποὶ οἱ κ. κ. Χρ. Εὐ. Λοῦζου, Πολ. Γεωργίου, Ἐπ. Κοκκῶν, Μιχ. Γ. Μιχαηλῆς, Φιλ. Ἀράστη, Α. Ζαλοκμῆδης, και Ζαχαρίας Ρ. Σπητέρου.

Ἐν Κορυνητῇ ἀνευ ψηφοφορίας τὴν Σχολ. Ἐπιτροπέαν ἀπέτελεσαν οἱ κ. κ. Γ. Λοῦζῆς, Ν. Καρατζῆς, Ι. Γ. Βασιλείου, Ι. Κρανιδιώτης, Σπ. Χαραλαμπίδης, Ν. Λοῦζου και Παρασκευᾶς Ἀγαθαγγέλου.

Ἐν Ἀρσινόῃ δὲ ψηφοφορίας ἀνεδείχθησαν Σχολ. Ἐπιτροποὶ οἱ κ. κ. Πολ. Κωνσταντινίδης, Δ. Ρωσσίδης, Χρ. Ρούσος, Χριστ. Ρωσσίδης, Α. Πασιδῆς, Κ. Λαντῆς και Ι. Πιερῆς.

Ἐν Καραβῇ ἐν ἐμορφῇ τὴν Σχολ. Ἐπιτροπέαν ἀπέτελεσαν οἱ κ. κ. Ι. Πηγάσιου, Ιατρός, Πιερῆς Χ' Λοῦκα, Χριστῶδ. χ. Κυριάκου, Σαφᾶ

κλῆς Τόρα και Σοφοκλῆς Χ. Μοῦ. Ἐν Τρικώμῃ ἐν ἐμορφῇ ἐξελέγησαν Σχ. Ἐπιτροποὶ οἱ κ. κ. Ἀνθ. Κωνσταντινίδης, Πρόεδρος, Γ. Κομῆδης, Κλ. Τανικόλα, Π. χ. Δημητρίου και Μ. Χ. Λοῦζῆ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΤΑΤΩΝ

Μεγάλῃ τάξει γεωργῶν ἐπεδεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν πατατῶν διαδιδασκῆσαι πρὸς τοῦτο κεφαλακί σημαντικὰ εἰς ἀνδροῦν φρεάτων, ἐγκαταστάσιν σιδηρῶν γυριῶν (ἀλακατιῶν) και εἰς λιπάσματα, πάντα ἐὰν ταῦτα εἰνε πολὺ ὑπεριτιμημένα. Ἡ δαπάνη κατὰ σκάλαν καλλιέργειας πατατῶν ὑπολογίζεται και ἄλγιστον ἔσον εἰς £16, ἡ δὲ παραγωγή ἐφέτος κατὰ σκάλαν ὑστερήσει τῶν προηγηθέντων ἐτῶν, ἡ συνολικὴ ἔμωσ παραγωγή ἔνεκα τῆς πολλῆς ἐμυστερίας καλλιέργειας ἠδὲ τῆς μεγάλης.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκ προνοίας ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγήν πατατῶν διὰ τὸ ἐτος τοῦτο, ἔνεκα καθυστερήσεως τῆς συγκομιθῆς τῶν δημητριακῶν. Εἰνε ἐντοῦτος ἀληθῆς ὅτι και ἐν ἐπείξετῳ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς Ἀγγλυτον, δὲν θὰ ἐτίρησκον ἐκεῖ καλλιτέρας τῶν ἐν Κόπρωσι τιμῶν.

Ζήτημα σοβαροτάτων διὰ τοῦς γεωργούς εἰνε ἡ κατανάλωσις, και αὐτὴ εἰνε πολὺ κατωτέρα τῆς προσφορῆς και ἡ τιμὴ τῶν πατατῶν ἐξέπεσε ποτὶ χαμηλὰ, ἀλλὰ και εἰς τὰς χαμηλὰς ταύτας τιμὰς ἡ κατανάλωσις δὲν ἠδὲ τῆς ἐπαρκῆς.—Ἐκ τούτου ὁ παρρη κίνδυνος να σαπῆ και κατασραφῆ μέγα μέρος τῆς συγκομιθῆς τῶν πατατῶν και εἰς τοῦτο οἱ ἀρμῶδιοι πρέπει να ἐπιστήσων τὴν προσοχὴν αὐτῶν.

Ἡμεῖς ὑποβάλλομεν τὴν γνώμην ὅτι ἐφόσον ὑπάρχει καιρὸς να γίνῃ ἐκτετατῆ ὡς ὅσον τῆς χρήσις πατατῶν εἰς τὴν ἀρτοποιίαν, ἐξοικονομῶμενων οὗτω τοῦ σίτου και τῆς κρήνης.

Τὰ δύο συνεργατικὰ Ἀρτοποιεῖα ἐν Λευκωσίᾳ καθῆκον ἔχουσι να ἐκτελέσωσι πρώτα τὸ πείραμα τοῦτο, παρασκευάζοντα μέρος τοῦ ἄρτου αὐτῶν ἐκ σίτου και πατατῶν, και ἀν εὐρεθῆ ὅτι και ἡ ποιότης τοῦ ἄρτου εἰνε καλλιτέρα—ὡς εἰνε βέβαιον—και ἡ τιμὴ συμφέρουσα, τότε να μετέλθωσι συστηματικῶς τὴν ἀρτοποιίαν τῶν πατατῶν, και εἰνε βέβαιον ὅτι αὐτὴ θὰ γενικευθῆ και ἐν Λευκωσίᾳ και εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Νήσου και οὗτω θὰ γίνωμεν αὐτάρκεις διὰ τὸν ἐνεσῶς πολεμικὸν ἔτος.

Ἡ Κυβέρνησις, τὰ κατὰ πόλεις Δημηρχεῖα ὀφείλουσι σπουδαίως και συντόμως να μελετήσων τὸ ζήτημα τῶν πατατῶν διότι εἰνε σπουδαίωτα διὰ τὴν αὐτάρκειαν τῆς Νήσου.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Ὁ ἐν Λευκωσίᾳ διδασκαλικὸς Σύδεσμος θέτων ὑπ' ἔμφει τῶν κ. κ. διδασκάλων τὸ ἀνελασφόρητον πάντων πρᾶς γενομένων παρὰ τῇ Κυβερνήσει παραστάσεων πρὸς ἔλλογον ἀξίτησιν τῆς κυβερν. χρηρηγίας ποιεῖται ἐκκλήσιν πρὸς αὐτοῦς ἐπιπρὸς διαμαρτυρίαν ἀπόσχωσι τῶν θερῶν γεωργ. μαθητῶν ἰχνογραφίας, γυμναστικῆς και ἰδιδικῆς, τὸ ἐπίδοματος διὰ τὰ μαθητῆματα ταῦτα λαμβανόμενον ἐκ τῆς και ἄλλως ἴλιποχρηστῆς πρὸς τοῦς διδασκάλους κυβερν. χρηρηγίας.

Συνιστᾶ ὁ Διδ. Σύδεσμος τὴν ἔδρυσιν ἐπιβοηθητικῶν ταμείων πρὸς βοήθειαν τῶν ἀπόρων διδασκάλων, και ὡς πύρην τούτου να γένηται τὸ ἐγκριθὲν ποσὸν £ 60 διὰ θερῶν μαθητῆματα.

Τὴν γενικὴν ἀπαίτησιν τῶν διδασκάλων παρὰ τῶν Χωρικῶν κοινοτήτων πρὸς ἀξίτησιν τῆς μεσοδοσίας κατὰ 30 σβ.

Τὴν συγκρότησιν τοπικῶν συνελύσεων και τὴν ὑπογραφήν συνταγματικῶν ἐγγράφων εἰς ἡ Ἐπιτροπέα τοῦ Σύδεσμου θ' ἀποστείλῃ εἰς διάφορα κέντρα, και προσκαλεῖ ἐν τέλει τοῦς κ. κ. διδασκάλους εἰς ἐνωσίαν και συσσωματώσιν πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ἘΝ ΜΟΡΦΩΣ τῆ πρωτοβουλία τοῦ νεοσυστάτου ἐκεῖ Ἀναγνωστηρίου και τῆς εἰνε ὑπὸ συμπαρεῖς ἕνεκα ἐρασιτεχνῶν ἐδιδάχθη τῆ π. Κυριακῆς ἐκπαιδῶσις πάσης ἡλικίας τῆς Κοινότητος, τὸ γνωστὸν παρ ἡμῶν πατριωτικῶν ἔργων.

«Ὁ Μπαζοῦς ἐκταλλῆρης»

Ἐν ἀνομοσῆς νέος και ἀπαλαύσις Ι. Ἀτάς κ. Χρ. Οὐλοκῆς πρὸς τῆς τῆς διδασκαλίας τῶν ὀφρῶν ἀναλύων ἔλαρας τοῦς ἔργων τῶν Διδ. Ἀδελφῶν πάλμων και τὰ

ἔργων τούτων, και ἐβρήκων τοῦ ἐνδῆσου Στρατηλάτου και Νικητοῦ Βασιλέως Κωνσταντῖνου ΙΒ' τὴν στρατηγικὴν μεγαλοφυίαν, τὴν πολιτικὴν περιπίαν και τὴν ὑπεροχὸν φιλοπατρίαν, δι' ἣν τὰ πάντα ἔπραξε και τὰ πάντα ὑπέμειναν ὑπὲρ τῆς φιλότιμης πατρίδος.

Ἡ δευσακλία τοῦ ἔργου κατέβαλε και ἐνεδούσασα τὸ ἰλθῶς τῶν θεατῶν, ἐζητήθη δὲ ἡ ἐπανάληψις αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπέσχη Κυριακὴν 18ην Ἰουνίου.

Τὴν διδασκαλίαν ἐπέστησαν ἄλιον τῆς Ἑλλάδος ἀπεφασάσαν τὸν τάρον τοῦ Βελισσάριου και τῶν ἑλλων ἡρώων. Ὁ κάλλιτος διδασκαλῶς κ. Μ. Θεοδοῦλος, ὁ διακομῆσας και τὴν σκηρῆν, ἐξέτελεσε διὰ τετρακῶσων διαφόρων πατριωτικῶν και ἄλλας μουσικᾶς συνθέσεις.

Οἱ ἀγαθοὶ ἄρτάται τῆς ἐθνικῆς ἰδέας ἐν κούφῳ γυντῆ τῆς ὀφρῆς και μάλιστα τῆς ἀκρυπτοῦ πατριῶς εἰνε ἐπίτις τῆς και ἐννομοσῆνης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀναλογίζομαι τὸ βάρος τῶν ἀναποθείσων μοι ἐθνῶν ἐν τῷ ἐμῷ μέρει ὑπὸ τῆς τιμᾶς ψήφου τῶν φιλομοσῶν συμπολιτῶν και θὰ ἐλόγιον ἐν τῇ ἑμῶν ἀν ἡθελον δινηρῆ ν' ἀναποκρινῶ εἰς τὰς δικαίας ἀξιώσεις αὐτῶν μετὰ πάντων τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων.

Ἰάσων θὰ γένηται προσοπάθεια ὑπὲρ τῆς ἀνοψώσεως τῶν ἡμετέρων Ἐκπαιδευτηρίων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς μεγάλης ἰδικῆς ἀποστολῆς αὐτῶν και πᾶν ἐπιπροσδοκῶν θὰ ἀρθῆ τῇ βοήθειᾳ ἐν ἀνάμνη τῆς Κοινότητος, ἡς θὰ ζητηταῖ ἡ ἀμμοσὸς ἀντίληψης και βοήθειας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 12/6/1917. Μετὰ τιμῆς Ν. ΚΑΤΑΛΑΝΟΣ.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Πρὸς τοῦς τιμησαντας ἐκ τῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν τὴν ὀφραν μου

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1910 ΠΛΗΡΗΣ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ανεγνωρισμένη υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως ως Ισότημος προς τας εν Ελλάδι Δημοσίας Εμπορικής Σχολάς δια της υπ' αρ. 43456 της 13ης Οκτωβρίου 1914 απόφασως του εν Ελλάδι Υπουργείου της Εθνικής Οικονομίας.

Γίνονται δεκτοί εξωτερικοί και οικότροφοι μαθηταί. Τροφεία και Διδαστρα εις πάντας προστά.

Δια πλειοτέρας πληροφορίας απευθυνθέντες: ΚΟΝ Ο. ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΝ Γραμματέα Εκπαιδευτικής Επιτροπής ΛΑΡΝΑΚΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρ' ελην την πικράν και την δ... ζώνην ην προξενούσιν α' διάφοροι εκ της ξενοκρατούμενης πράγματι 'Ελλάδος άγγελαι, και ήμεις αναγινώσκοντες ήμιν μεταδιδόμεν αὐτάς...

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η διαβολή και ή συκοφαντία παρακολουθεῖται τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνου καὶ μακρὰν τὸν θρόνον του καὶ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἐπόμενα τηλεγράφημα.

3)16.—Πρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησε πρὸς τὸν κ. Ζαΐμη ἐπιστολὴν ἐν ἣ γράφει:

Καταλείπων τὴν πολυφιλήτων μου χώραν, οἷ ἀπευθύνω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας. Ἐξακολουθεῖτε προσφέροντες τὰς υπηρεσίας σας πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἴδιον μου καὶ ἐξ ὀνόματός της Βασιλείας τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἀφοσίωσιν ἣν ἐπέδειξατε πρὸς ἡμῖς ἐπὶ δυνήσεως στιγμῶν.

Λούγκανο, 1)19.—Ο πρῶην βασιλεὺς Κωνσταντίνος μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἐκ 30 προσώπων ἐβίβησε σήμερον.

Ρώμη, 7)20.—Ο πρῶην βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἀπέβη ἐπὶ Λούγκανου τῆς Ἑβριτίας, ὅπου ἐδέχθη τὴν ἐπισημὴν τῶν προξένων Γερμανίας καὶ Αἰθιοπίας.

Ο πρῶην βασιλεὺς ἀναχωρεῖ διὰ τὸ Σαιν Μαρί.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι ὁ πρ. Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐπέλαττει εἰς Βερολίον.

Ἀθήναι, 7)20.—Ο πρ. βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐβίβησε τὸ βράδυ τῆς 19)19, ὁ δὲ συναγματικὸς ἄδελφός του, διοικητὴς τοῦ στρατιωτοῦ σώματος τῆς περιφέρειας, ἐκμίσθωσε τὸν Κωνσταντίνον ἐξ ὀνόματός της Ἑβριτίας κυβερνήσεως. Τὸ τριώνην ἀναχώρησαν εἰς Λούγκανον, ὅπου ὁ πρ. βασιλεὺς θὰ παραμείνῃ ἐὰν μὴ κρινῆται ἄντικαθάρσις ἐπὶ τῶν.

Λογδίνον, 7)20.—Ο Κωνσταντίνος ἀφίχεται εἰς τὴν Ἑβριτία συνοδείᾳ γένειο καὶ ὀφθαλμοῦ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τὸν σταθμὸν καταβάντων, οἵτινες ἐβίβησαν αὐτόν.

9)21. Μία γυνὴ ἤτις ἐπειράθη εἰς

Λούγκανον νὰ κυπρίσῃ τὸν πρῶην Βασιλέα Κωνσταντίνον, συνελήφθη.

Ζυρίχη 7)20.—Ο Κωνσταντίνος ἐγιοιουαθήθη ἀπόψε κατὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς Λούγκανον καὶ βραδύτερον, ἐνὸς περιπέτειας πρὸς τῆς λίμνης, τὸ πλῆθος κατέστη τοσοῦτον ἀπειλητικόν, ὥστε ὁ πρῶην βασιλεὺς ὑπερβῆθη καὶ φύγη πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον του. Βραδύτερον αὐτοκίνητον συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὠδήγησε τὸν Κωνσταντίνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Λογδίνον 8)21. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λούγκανου, ὁ κ. Στρέϊτ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πρῶην Βασιλεὺς Κωνσταντίνος προτίθεται νὰ διαμείνῃ ἐν Ἑβριτία καὶ διὰ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ λαοῦ. Δὲν θὰ μεταβῇ εἰς Λαντλιν, ὡς ἀνεφέρθη, διότι δὲν θέλει νὰ διέλθῃ ἐκ Γερμανίας, ἀπὸ ἧθεν εἰς Ἑβριτία χάριν ἀναπαύσεως, ἐπιθυμεῖ δὲ ν' ἀποφύγῃ τὴν πολιτικὴν.

Ἀναφέρεται ὅτι ἡ πρῶην Βασίλισσα Σοφία προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Γερμαν. Στρατηγεῖον ὅπου εὐρίσκειται ὁ Κότσερ. Ο Κωνσταντίνος ὅμως δὲν θὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν ἀλλὰ θὰ μετῆ εἰς Λούγκανον. Ἀναφέρεται ὅτι ὁ πρῶην Βασιλεὺς Κωνσταντίνος προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ Νταφὸς πρὸς θεράπευτον τῶν τραυματίων του, ἐντοῦτοις φαίνεται τὸ ταξιδίον του ἀποβλέπει ὅπως εὐρίσκειται πλησίον τῶν αὐστριακῶν συνορῶν.

Λούγκανον 8)21. Ο Κωνσταντίνος μετέβη εἰς Τσὼν τῆς επαρχίας Γκρὼβίν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Τὸ διζήγγελλμα τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου Β'.

Τὸ διζήγγελλμα τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου Β' ἐν τηλεγραφικῇ περιλήψει ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἀθήναι, 3)16.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐσβασιλέω μου πατὴρ προσέβην ὑπὸ τὴν θυσίαν πρὸς τὴν πατρίδα μοι ἐμπιστεύεται τὰ βαρέα καθήκοντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἔσομαι τοῦ Ἐθνοῦ, ὡς ἑσκόπος τῆς εὐσεβείας μου, προστατεύων τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν ἐπιβιώσω ἡνωμένην καὶ ἰσχυράν.

Ἐν τῇ ἐβδὼν μου, ἐπὶ ἀποχωρήσει, ὑπὸ συνθήκας τῶν ἑθνητῶν, τὸς προσφιλεστάτου πατρός μου, ἔχω ὡς μόνην παρηγορίαν, ὅτι ἐπέλω τὴν ἐλπίαν τοῦ ἐντολῆν, τὴν ὅπου δὲν προσπαθῶ δὲ ἔλων μου τῶν δυνάμεων νὰ ἐκπληρώσω στοιχὸν ἐπὶ τῇ γῆν τοῦ τὰ σημεῖωσαντα τῶν λαῶν πρὸς τὴν βασιλείαν μου, τῇ συναυτιλίψει τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἑλπίου ἀσπρῆται ἡ ἑλληνικὴ δυναστεία.

Ἐχω τὴν βεβαιότητα πεποιθῆσθαι ἐπὶ ὑπακούσῃν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ πατρός μου ὁ λαὸς διὰ τῆς ὑποταγῆς τοῦ θὰ συντελέσῃ ἕως ἡμεῶς διηγή-

θῶμεν νὰ ἐξαγάγωμεν τὴν πολυφιλήτων Πατρίδα μας ἀπὸ τῆς ἐν ἣ εὐρίσκειται καταστάσεως.

Ἀθήναι 7)20. Ο Βασιλεὺς Ἀλεξάνδρος ἀπήντησε πρὸς τὸν προθυποῦργον κ. Ζαΐμη τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Παρακολουθῶ μετὰ ζωηροῦ διαφροντος τὰς προσπάθειας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνωσεως τῆς χώρας. Τὸ ἐπ' ἐμοί, παραμένον πιστὸς θεματοφύλαξ τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου τῆς χώρας καὶ ἀληθινὸς ἐμπιστοσύνης ὡς πρὸς τὰς εἰμενῆς διαθέσεις τῶν ἡνωμένων, εἶμαι πρόθυμος ὅπως συνεργασθῶ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν καταρτίσιν τῶν πνευματικῶν καὶ τὴν συμπύλωσιν τοῦ ἔθνους.

Ο Βασιλεὺς Ἀλεξάνδρος ἠρνήθη νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Δεκελείας, καὶ ἐγκατέστη προσωρινῶς εἰς Κηφισίαν, καὶ ἡ ἀπόφασίς του αὐτὴ θεωρεῖται ὡς ἀπέδειξε ὅτι ἡ παρούσα κατάστασις, εἶνε πρὸς πρῆν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ο Βενιζελισμὸς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀθλιος ἔχει καὶ τὴν πολιτικὴν ἀναρχίαν. Ἀπὸ ἐπισφύρουσεν ὅσα ἡδυνήθη δεινὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ ξένων δυνάμεων ἐταπεινώσεως καὶ ἀφώπλιτο τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἀπιστέστησεν αὐτὸν τοῦ ἐνδόξου Βασιλέως τοῦ Κωνσταντίνου, δὲν τολμᾷ νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀρχὴν ἐπ' ἐντίμων μέσων καὶ ἐπικαλεῖται πάντοτε τὰς ξενικὰς δυνάμεις.

Χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Ἀθήναι, 6)19.—Πάντες οἱ ἔχοντες καί: εἰς βάρος του, ἀνησυχῶσαν κατόπιν τῆς εἰδήσεως, ὅτι μέγας ἀριθμὸς στρατιωτῶν ἀξωματικῶν καὶ πολιτικῶν θὰ ἀπελασθῶν, θὰ ἀπομακρυνθοῦν ἢ θὰ τεθῶν ὑπὸ ἐπιτήρησιν.

Οι Βενιζελικοί δὲν ἀποκρίνεται τὴν χάριν των ὅτι ἡ τιμορτία ἀναμένει ἐκείνους οἵτινες εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὰ γεγονότα τοῦ π. Δεκεμβρίου καὶ τὸς σκληρὰς δεικμασίας εἰς ἡ δειφλήθησαν οἱ φιλελευθεροὶ κατὰ τὸς ἔξ τελευταίους μῆνας.

Υαρχῶνον λόγῳ νὰ πιστευταί ὅτι ὁ κ. Ζαΐμη θὰ καταστῇ δημοφιλέστατος ἐν Ἀθήναις. Φαίνεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Δούμανης καὶ ὁ συνταγματάρχης Μεταξᾶς θὰ περιορισθῶν ἐν τινὶ νήσῳ, καὶ ὁ Γουναρίας καὶ ἀριθμὸς τῶν δορυφόρων του θ' ἀπελασθῶν εἰς Ἰσταντίναν.

7)21.—Τριάντονα καὶ ἐν πρόσωπα θὰ ἀπελασθῶν ἕτερα δὲ 103 θὰ μεταφερθοῦν εἰς μέρη, ὁπόθεν πῆσαι ἀποδρασεῖς εἰς ἀδύνατον.

8)21.—Ἐξ πολιτικοῦ ἑθροιστοῦ, ἐν ὅς καὶ οἱ κ. Γουναρίας, Δουμανίας, Μεταξᾶς, καὶ Δραγουμῆς ἐπιβίβασθησαν, θὰ τοῖς ἐπιτραπῇ δὲ νὰ μείνουν ὀπουδήποτε τῆς Γαλλίας ἐκτός τῶν Παρισίων.

Τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα ἐντοῦτοις ἀπαγορεύει ἀπαλύτως τὴν ἀπέλασιν ἢ ἔξορσαν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τὴν ἀφαρέσιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἀνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ο κ. Βενιζελισμὸς ὅμως ἐπικαλεῖται τὸ Σύνταγμα πάντοτε καὶ χάριν τοῦ Συντάγματος ἐπικαλεσθῆ καὶ ἐπὶ τυχὴ τὴν ἐνοπλίαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπέβησαν δυνάμεις ξένων πρὸς ἐκθρόνισιν τοῦ Βασ. Κωνσταντίνου. Καὶ ὅμως κόπεται ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, πὸς δὲ θὰ ἀναστῆθῃ καὶ θὰ ἐβραυδῆθῇ τὸ ταλαίπωρον Ἑλληνικὸν Σύνταγμα διατηρῆται τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Παρίσιον 7)20. Συντάχτης τῆς Ἀθηναικῆς Πατριδος ἰσχυρὰ ἀνέντευκτον εἰς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἐπιτελευτῶν τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων ἐν Πειραιῇ, ὅπως μεταξὺ ἄλλων ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων νὰ ἐκπληρώσω στοιχὸν ἐπὶ τῇ γῆν τῶν ἐπιτελευτῶν καὶ τῶν τρομοκρατικῶν ἐν Ἑλλάδι καθιστῶν ἀφίοντες τότε τῶς Ἑλλήνας ν' ἀποφασίσαι περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τῶν ὑποθέσεων.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῶν Συμμαχικῶν ἀπεφάσαν τὸν ἀποκλιμὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἴδια τῶν καταβάντων Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν.

Πάντες οἱ σιδηροδρομοὶ τῆς Θεσσαλίας κατελήθησαν ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν.

Λογδίνον 7)20. Ο Βενιζελισμὸς ἐβίβησε ἐπὶ τὴν συνταγματικὴν πλειονοψηφίαν ἐν Ἑλλάδι πρὸς τὸ νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἀνακατέβη.

Ἀθήναι 8)21.—Ο κ. Βενιζελισμὸς ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ προερχόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης, ἵνα διαπραγματευθῇ ἀποπροσώπως μετὰ τοῦ κ. Ζωνάρου καὶ τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἐν τούτοις δὲν θὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας διότι δὲν ἐπέσει ἡ στιγμή.

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πρακτορεῖο ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ ἐπιβάνων τοῦ ἀντιτορπιλικοῦ «Σφενδόνη», ἀλλὰ δὲν ἐπιβίβασθη. Φαίνεται ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Θεσσαλονίκην.

9)22.—Πρὸς τὴν τῶν κ. Βενιζελίου παρετέθη γένημα ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ «Ζωρὸν-Ἐπὶ Λα-Γκρανὸν».

Σ. Κ. Φ. Καὶ ἐν ἑξαφανισθῆ πάν ὄπλων καὶ πᾶς σιδηρὸς θὰ ἀπομείνωσι: λίθοι, βύλα καὶ κέραμοι, ἄτινα μέγα τῶν θὰ ἐκφῶσι κατὰ τῆς κεφαλῆς του.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΝ ΦΑΡΑΝ

Θεσσαλονίκη 6)19.—Ἡ προκήρυξις τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἦν προσυπέγραφε καὶ ὁ κ. Ζαΐμη, κρινεται αὐστηρῶς, ἴδια τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἡ Α. Μεγαλειότης ὁμλεῖ, ὅτι θὰ ἐκτελεσθῶν ἱερὰν ἀποστολήν, ἥτις ἀνετέθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρός του καὶ ἐνθα αὐτὴ προσώρετ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀεισημειότητος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ο Ναύαρχος Κουντουριώτης ἐδήλωσεν εἰς συνέντευξιν ὅτι ἡ προκήρυξις δέον ν' ἀνακληθῆ.

Θεσσαλονίκη 7)20.—Ο κ. Βενιζελισμὸς ἐν συνέντευξιν πρὸς τὸν φιλέλληνα δημοσιογράφον Λοῦραν Σὰρ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ παραλαβὴ τοῦ Κωνσταντίνου, παραβιάσαντος τὸ σύνταγμα, προκαλεῖ ἀγανάκτησιν εἰς πάντα Ἑλληνα, θέτοντα δὲ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος ὑπεράνω πάντων. (Μόνον εἰς τὴν φάραν λέγομεν ἡμῖς τὴν λυμαινόμενην τὴν Ἑλλάδα ὡς αἱ Ἀρπυαῖαι τὸν Φινέα).

Λογδίνον 8)21.—Ο κ. Βενιζελισμὸς ἐν συνέντευξιν πρὸς τὸν φιλέλληνα δημοσιογράφον Λοῦραν Σὰρ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ παραλαβὴ τοῦ Κωνσταντίνου, παραβιάσαντος τὸ σύνταγμα, προκαλεῖ ἀγανάκτησιν εἰς πάντα Ἑλληνα, θέτοντα δὲ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος ὑπεράνω πάντων. (Μόνον εἰς τὴν φάραν λέγομεν ἡμῖς τὴν λυμαινόμενην τὴν Ἑλλάδα ὡς αἱ Ἀρπυαῖαι τὸν Φινέα).

Λογδίνον 8)21.—Ο κ. Βενιζελισμὸς ἐδήλωσεν ὅτι ἐνε ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς μοναρχίας. Τὰ προνόμια τοῦ Συντάγματος δὲ κανονισθῶν ὑπὸ Συντακτικῆς Συνελεύσεως, σημελιωμένῃς βραδύτερον. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ καταρτίσῃ κυβέρνησις ἐξ ἄλλων τῶν κομματικῶν.

Παρίσιον, 5)18.—Φαίνεται ὅτι ἡ προκήρυξις τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐπροκάλεσε λυπηρὰν ἐντύπωσιν, θεωρεῖται δὲ ἐπιπτώσασα τὸ κέρως τοῦ κ. Ζαΐμη.

Κατὰ τὸς «Τάξις» ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἐθῆκεν εἰς ὄρον δὲ ὁ νέος βασιλεὺς θὰ ἀνυρῶσῃ τὸ διάταγμα τοῦ πατρός του περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς τῆς 31 Μαΐου 1915.

Ἀθήναι, 6)19.—Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἀναλίσθῃ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἐνοποιήσεως τῶν δύο Ἑλλᾶδων, εἰς μικτὴν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ μελῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονικῇ ὑπουργείων, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, θὰ ἀποτραπῆθῃ ἀπαιτητικῶς ὁ κ. Ζωνάρ.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήναι 1)14.—Τὰ ἀποβιβασθέντα εἰς Πειραιᾶ συμμαχικὰ στρατεύματα ἐστρατιωνισθῶν εἰς Καστέλλαν, κατὰ τὸ μέσον τῆς λεωφόρου Συγγροῦ καὶ εἰς τὸς στρατῶνας Εὐόρου.

Οι Συμμαχοὶ κατέλαβον τὴν Καλαμπάκην καὶ τὰ Τρίκαλα.

4)15.—Οἱ αὐτοὶ κατέλαβον τὴν Λαμίαν.

Παρίσιον 4)17.—Ἡ πρᾶξις εἰς Θεσσαλίαν ἐξακολουθεῖ. Τὰ γαλλικὰ ἱππικὸν ἐβίβασεν εἰς Φάραλα καὶ Δομοκόν. Τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὸ Δεμερλί. Ἀπόσπασμα Γαλλικῶν στρατευμάτων ἀπεβίβασθη εἰς Πρέβεζαν, Ἀγγλικοὶ δὲ εἰς Πειραιᾶ.

6)19.—Οἱ Γάλλοι κατέλαβον καὶ τὴν Φιλιππιάδα.

Ἀθήναι 7)20.—Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Μπάλφουρ, ἀπαύτων εἰς σέβαν προσέλασε σχετικῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ δυνάμεις οὐαὶ ἐγγυητρία τῆς Ἑλλάδος ἦν ἀποχρησμένα νὰ διατηρήσω τὴν μοναρχίαν συμφωνίως πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ 1863, ἥτις ἐρῆζει εἰς τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος πρὸς νὰ περιεργηταί εἰς τὸς ὑποδὲ καίτοι ἡ συνθήκη δὲν ἐρῆζει εἰς τὴν διαδοχὴ πρὸς νὰ εἶνε κατὰ τὰξιν πρωτοκτολίαν. Ο κ. Μπάλφουρ προσέθηκε τὴν ὁδὸν ἐγνώρισε σχετικῶς πρὸς τὰς φήμας κατὰ τὰς ἐπιφάνειας Βασιλέως Κωνσταντίνου θὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν.

Ἀθήναι 7)20.—Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Μπάλφουρ, ἀπαύτων εἰς σέβαν προσέλασε σχετικῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ δυνάμεις οὐαὶ ἐγγυητρία τῆς Ἑλλάδος ἦν ἀποχρησμένα νὰ διατηρήσω τὴν μοναρχίαν συμφωνίως πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ 1863, ἥτις ἐρῆζει εἰς τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος πρὸς νὰ περιεργηταί εἰς τὸς ὑποδὲ καίτοι ἡ συνθήκη δὲν ἐρῆζει εἰς τὴν διαδοχὴ πρὸς νὰ εἶνε κατὰ τὰξιν πρωτοκτολίαν. Ο κ. Μπάλφουρ προσέθηκε τὴν ὁδὸν ἐγνώρισε σχετικῶς πρὸς τὰς φήμας κατὰ τὰς ἐπιφάνειας Βασιλέως Κωνσταντίνου θὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν.

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ

Ο κατάλογος τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀπελασθησάντων ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν περιλαμβάνει 31 πρόσωπα, ἐν εἰς τοῖς κ. Γουναρῆν, Μερκούρη καὶ υἱόν, Στρέϊτ, Πεσματζόγλου Μεταξᾶν, Δούμανῆν, Τσόντον, Ἐσλίαν, Δούφαν, Σαγιάν, Αἰθιμῆτον.

Ο κατάλογος τῶν τιθεμένων ὑπὸ εἰδικὴν ἐπιτήρησιν περιλαμβάνει 105 πρόσωπα ἐν εἰς τοῖς κ. κ. Σκουλοῦδην, Δάμπερον, Στεφ. Δραγούμην, Κ. Κουμουνδρουδῶν καὶ Τσέλλων.

Ἀθήναι 5)18.—Ο κ. Ζωνάρ ἀπήλυθε τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν

«Ἀπεφασίσασμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἐνὸς συνταγματικὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐνόητα τῆς Ἑλλάδος. Ἐτήρησασμεν κατὰ τὸ Βασιλέως Κωνσταντίνου νὰ παρατηρῆθῇ. Δὲν ἔχομεν ἄλλη φιλοδοξίαν εἰμὴ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Συντάγματος, εἰς τὸ ὅποιον ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἐνδεδῶκε μνήμην, ὑπῆρξεν εὐσυνείδητος ἐνθ' ὁ Κωνσταντίνος ἐπαυσε σεβόμενος αὐτό.

Σήμερον ὁ ἀποκλεισμὸς ἤρθη, πᾶσα ἀνεκτικὴσις ἐκ μέρους οὐδὲν ἴσως κόμητος θὰ κατασταθῇ ἀμελιότης, οὐδέμια θὲ διατάραξις τῆς τάξεως θὰ εἶνε ἀνεκτὴ, ἐνθ' ἡ περιουσία καὶ ἡ ἐλευθερία ἐκάστου θὰ προσασθῶσι καὶ νέα περίοδος εἰρήνης θὰ ἀνοιχθῇ ἐνώπιον ἡμῶν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡ

Ἀθήναι 5)18.—Ο κ. Ζωνάρ ἀπήλυθε τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν

«Ἀπεφασίσασμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἐνὸς συνταγματικὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐνόητα τῆς Ἑλλάδος. Ἐτήρησασμεν κατὰ τὸ Βασιλέως Κωνσταντίνου νὰ παρατηρῆθῇ. Δὲν ἔχομεν ἄλλη φιλοδοξίαν εἰμὴ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Συντάγματος, εἰς τὸ ὅποιον ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἐνδεδῶκε μνήμην, ὑπῆρξεν εὐσυνείδητος ἐνθ' ὁ Κωνσταντίνος ἐπαυσε σεβόμενος αὐτό.

Σήμερον ὁ ἀποκλεισμὸς ἤρθη, πᾶσα ἀνεκτικὴσις ἐκ μέρους οὐδὲν ἴσως κόμητος θὰ κατασταθῇ ἀμελιότης, οὐδέμια θὲ διατάραξις τῆς τάξεως θὰ εἶνε ἀνεκτὴ, ἐνθ' ἡ περιουσία καὶ ἡ ἐλευθερία ἐκάστου θὰ προσασθῶσι καὶ νέα περίοδος εἰρήνης θὰ ἀνοιχθῇ ἐνώπιον ἡμῶν.

Ἐν τούτοις δὲν θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοκρατεῖο οὐδὲ βραδύτερον τῆς μεσημβρίας τῆς 14ης προσεχούσης Ἰουλίου 1917 ε. ν.

Ἀπὸ προσφορῶν δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοκρατεῖο οὐδὲ βραδύτερον τῆς μεσημβρίας τῆς 14ης προσεχούσης Ἰουλίου 1917 ε. ν. Λεπτομέρεια τῶν εἰδῶν τῶν τροφίμων καὶ οἱ δροι τοῦ συμβολαίου πρὸςδύονται ἐν ἰδιαίτερον σημειώσει, ἥν δύνανται ἐκ τ